

KURJER ZACHODNI

»ISKRA
A K Ó W
Biblioteka Jagiellońska

ziennik polityczny, gospodarczy i literacki.

XXIII.

SOSNOWIEC, CZWARTEK 5 MAJA 1932 ROKU.

Nr. 103.

Opłata poczt. niszczona ryczałtem. Prenumerata z odnośnieniem do domu lub przesyłką pocztową 3.50 zł. (zagrani- 6.50 zł.) | P.K.O. 61.553. | Cena egzem. 15 groszy

Prowokacyjna odpowiedź Gdańska na propozycję polską w sprawie zarządu celnego.

GDANSK, 4.5. Senat wolnego miasta Gdańska wręczył wczoraj wysokiemu komisarzowi Ligi Narodów swoją odpowiedź na polską propozycję, dotyczącą objęcia przez Polskę zarządu celnego na terenie Gdańska.

Odpowiedź Gdańska, jak można było się spodziewać, jest odmowna. Niezwykle oburzające i prowokacyjne są jednak motywy, które podaje w swej odpowiedzi senat.

Polska — oświadcza senat gdański — już dwukrotnie starała się o objęcie gdańskiego zarządu celnego. Wniosek polski sprzeciwia się traktatowi wersalskiemu i konwencji paryskiej, które przewidują, że zarząd celny w Gdańsku pozostać ma w rękach władz gdańskich.

Gdańsk wypełniał swe obowiązki, wchodzące w zakres celnictwa, zawsze z niezaprzeczoną lojalnością (!?). W ciągu 10 lat trwania unji celnej Polsce nie udało się wykryć ani jednego wypadku „nieposłuszeństwa“ wobec polskiego prawa celnego (cynizm!). Gdańskie władze celne opierały się jedynie polskim zarządzeniom, które sprzeciwiały się postanowieniom traktatowym i międzynarodowym. Gdańsk nie szczędził ofiar dla utrzymania jednolitości prawa celnego, nawet tam, gdzie zagrożone były interesy gdańskich obywateli, jak np. sfer rodzinnych.

Jednolitość prawa i obszaru celnego nie była prawdziwym celem wniosku polskiego, gdyż jednolitość tę gwałciła Polska stale przez upośledzanie gdańskiego gospodarstwa. Polskie ustawodawstwo celne stało się w rzeczywistości główną bronią wobec Gdańska, a przekazanie Polsce administracji celnej w Gdańsku oznaczałoby wydanie gospodarstwa gdańskiego

całkowicie w jej ręce.

Gdańscy urzędnicy celni byłiby w tym wypadku zmuszeni pod przysięgą wykonywać wszelkie zarządzenia dla wzmocnienia republiki polskiej. Polska straż graniczna, uzbrojona i zorganizowana wojskowo, stałaby się w pewnych wypadkach częścią siły zbrojnej państwa polskiego.

Gdańscy urzędnicy musieliby na gdańskim terenie wykonywać wojskową służbę dla Polski. Gdańsk wbrew postanowieniom Rady Ligi stałby się bazą wojskową dla Polski, oraz bazą dla marynarki polskiej, gdyż polska straż graniczna posługuje się uzbrojonymi łodziami i kutrami.

Odpowiedź Gdańska podkreśla w końcu, że przez poddanie administracji celnej Polsce, Gdańsk dostałby się w ręce Polski, zarówno pod względem gospodarczym, jak i politycznym oraz wojskowym. A tem samem przestałby być wolnym miastem.

Senat nie wątpi, że właściwe międzynarodowe instytucje wnioszek polski odrzucą.

Zbrodnia hitlerowska w Gdańsku. Zamordowanie ławnika wolnego miasta.

GDANSK, 4.5. W Gdańsku popełniono wczoraj potworny mord polityczny. Wstrząsająca scena rozegrała się przed hotelem „Zum Deutschen Hause“, uczęszczanym przez hitlerowców.

O godz. 6 wieczorem w dniu wczorajszym taras hotelu pełen był gości, przeważnie hitlerowców, którzy popijali piwo. Między innymi siedział przywódcą oddziałów szturmowych, renegat Rudziński.

Gdy przed tarasem ukazał się specurujący w towarzystwie żony ławnik miejski, Gruhn, Rudziński zerwał się od stoła i stanął przed balustradą, zaczął obzierać małżonkę obelgami. Gruhn odpowiedział na zaczepkę. Wtedy Rudziński zbiegł z tarasu i 6-ma strzałami z rewolweru położył Gruhna trupem. Żonę, która zaczęła wzywać pomocy, hitlerowcy zbili łaskami do tego stopnia, że straciła przytomność.

Gdy na miejsce zbrodni przybiegli policjanci, mordercy już nie było. Hitlerowcy zdążyli go ukryć w podziemiach hotelu, potem zatarasowali wszystkie wejścia.

Policja obstawiła hotel. Drzwi wyważono i wtargnięto do wnętrza. Skrupulatna rewizja na wszystkich piętrach, na

strychu i w piwnicach trwała do godz. 11 wieczorem. Wreszcie znaleziono mordercę, ukrytego między beczkami z piwem. Jak zeznali świadkowie, Rudzińskiemu pospieszyli z pomocą najwybitniejsi hitlerowcy gdańscy, mianowicie radny Lind mayer i poseł do senatu Förster. Obecnie władze śledcze starają się ustalić nazwiska tych hitlerowców, którzy zmasakrowali łaskami i kastetami żonę ławnika Gruhna. Dalsze aresztowania trwają.

Wypadek ten świadczy wyraźnie o szkodliwości tolerowania bojówek Hitlera na terenie Gdańska. Gdańszczanie może teraz łatwiej zrozumieją, że pasowne opryszków z pod ciemnej gwiazdy na patryjotów i forytowanie ich odbije się na skórze obywatela wolnego miasta.

Dzisiejsze dzienniki gdańskie, nie sprzyjające hitlerowcom, żądają wytropienia wszystkich uczestników zbrodni przed hotelem „Zum Deutschen Hause“.

Zabity ławnik Gruhn cieszył się w Gdańsku ogólnym szacunkiem, od polityki stronił i nigdy nie miał zatargów. Jak się zdaje, hitlerowcy działali pod wpływem alkoholu.

Rudziński jest renegatem. Zna dobrze język polski, a rodzice jego uważali się jeszcze za Polaków.

P. PREZYDENT BAWI W WISLE.

WARSZAWA, 4.5. (Tel. wł.) P. Prezydent Rzeczypospolitej wyjechał do Wisły na kilkudniowy wypoczynek, a stamtąd uda się do Katowic na wojewódzki zjazd sejmików powiatowych.

Ślub z Rotszyldówną RADCY AMBASADY POLSKIEJ.

WARSZAWA, 4.5. (Tel. wł.) Donoszą z Paryża, że dziś w synagodze paryskiej główny rabin Paryża Levy pobłogosławił związek małżeński radcy ambasady polskiej w Paryżu Mühlsteina z p. Anielą Rotszyldówną, córką bankiera i milionera.

P. Mühlstein jest osobistością, reprezentującą politykę pułkownikowską na terenie ambasady polskiej w Paryżu.

Samobójstwo bankiera WYSKOCZYŁ Z ÓSMEGO PIĘTRA.

BERLIN, 4.5. — Giełdą berlińską wstrząsnęła dziś wiadomość o samobójstwie znanego bankiera Bluma, właściciela domu bankowego p. f. „Berheim Blum et Comp.“.

Blum pozostawał od dłuższego czasu pod zarzutem nadużyć dewizowych oraz sprzeniewierzenia wkładów. Władze śledcze nie posiadały jednak przeciw niemu żadnych konkretnych dowodów.

Dziś o godz. 9 rano prokurator wysłał policjanta do banku z poleceniem sprowadzenia Bluma na przesłuchanie.

Blum przyjął wiadomość z pozornym spokojem, oświadczył tylko, iż będzie musiał przedtem udać się na chwilę do swego mieszkania, znajdującego się w tym samym domu na piątym piętrze. Jednakże zamiast do mieszkania, poszedł na klatkę schodową i skoczył z wysokości ósmego piętra na asfalt, ponosząc śmierć na miejscu.

PODZIĘKOWANIE

Wszystkim tym, którzy oddali ostatnią posługę

ś. p. Franciszce Opęchowskiej

a w szczególności ks. ks. Raszyńskiemu, Pięnkowskiemu, Sobczyńskiemu, Brodzińskiemu, Dudkowi i Stasińskiemu, Kolągom Sędziom, Adwokatom, Notarjuszom, Komornikom, Urzędnikom i Woźnym Sądowym, przyjaciółom i znajomym serdecznie „Bóg zapłać“ składają

Opęchowski z rodziną.

3373

SPRAWY POLSKIE NA SESJI RADY LIGI NARODÓW.

WARSZAWA, 4.5. (Tel. wł.) W dniu 9 bm. rozpoczyna się sesja Rady Ligi Narodów, na której będzie omawiana sprawa skargi Ukraińców przeciw Polsce oraz

cztery sprawy polsko-gdańskie: trzy, dotyczące spraw kolejowych i jedna, poruszająca sprawę wyzyskania portu gdańskiego.

MOŻLIWOŚĆ DEWALUACJI DOLARA

Uchwała inflacyjna kongresu St. Zjednoczonych.

LONDYN, 4.5. — Z Waszyngtonu donoszą: Izba reprezentantów uchwaliła 289 głosami przeciwko 59 wnioskowi wzywającemu ministerstwo finansów do przywrócenia siły nabywczej dolara na poziomie przeciętnej z lat 1921—1929.

Uchwała ta była przyjęta z iszczerwą amerykańską szybkoscia — dyskusja trwała tylko 14 minut, podczas której przeciwnik billu Mac Fadden zdołał tylko powiedzieć, że walkę z kryzysem w myśl nowej ustawy ma rozpo-

czając prasa drukarska, że Federal Reserve Bank będzie mógł podwoić emisję pieniądza papierowego, czyli, że na rynku zjawi się nowych 9 miliardów dolarów, które muszą obniżyć wartość kupna waluty Stanów Zjednoczonych przynajmniej o 33 procenty.

A więc „bill“ w prostej drodze zmierza do inflacji i już nietylko do inflacji kredytowej, do której prowadził bill o Reconstruction Finance Corporation (ze stycznia r.b.). Natychmiast po uchwale kongresu

Renegat Grześniński

SPRAWA W SĄDZIE.

BERLIN, 4.5. — Charakterystyczną sprawę rozpatrywał wczoraj sąd pokoju w Düsseldorfie. Jako oskarżony wystąpił prezes miejscowego sądu okręgowego, na którym ciążył zarzut obrazny słownej prezydenta policji w Berlinie Grześnińskiego.

Gawędząc w kółku znajomych, prezes wyraził się o Grześnińskim, iż jest to renegat, który dla fantazyjnej kariery życiowej zmienił narodowość. Doiknięty tem Grześniński, zaskarżył prezesa do sądu. Wyrok był łagodny. Prezes został skazany na 50 marek grzywny.

KS. DR. IGN. SEIPEY kanclerz austriacki ciężko zachorował.

Z całej Polski.

ARESZTOWANIE MORDERCY KOM. CZECHOWSKIEGO.

Sześciotygodniowe dochodzenia w sprawie skrytobójczego mordu, popełnionego na osobie s. p. komisarza Czechowskiego we Lwowie, prowadzone w głębokiej tajemnicy zostały uświęcone sukcesem. Sprawcą zbrodni okazał się znany z procesów bojownic, ukraińskich organizujący wojskowych, słuchacz Politechniki lwowskiej Roman Baranowski, ostatnio zamieszkały we Lwowie. Baranowski ukończył niedawno odsiadywać karę 3-letniego ciężkiego więzienia za udział w napa- dzie rabunkowym na podzie w Dolinie, a ostatnio był na utrzymaniu żony nauczycielki muzyki Instytutu muzycznego im. Lysenki. Baranowski został aresztowany bezpośrednio po dokonaniu zbrodni na podstawie poz- ezlak. Dłuższe dochodzenie poparte zeznaniami jednego z mocnych świadków ustaliło obecne konkretnie winę mordercy.

SMIERTELNA WALKA Z PRZEMYTKAMI.

Nocą w pobliżu Koszęcina straż graniczna urządziła formalną obławę na zbliżającą się bandę przemytniczą, która w ilości kilkunastu ludzi nad- ciagała wraz z przemycnym towa- rem z Niemiec. Przemycnicy uprze- dzeni przez swą czołową szpicę o o- bławie zakopali towar do ziemi, po- czym urządzili w lesie istne okopy, rozpoczynając regularną strzelaninę; strażnicy odpowiedzieli obłędem i salwą. W rezultacie szmuglerzy rzu- cali się do ucieczki, pozostawiając na miejscu trupa Aleksandra Dawczyka oraz ciężko ranne St. Romaniuka, który wkrótce zmarł.

SPŁONEŁA CAŁA WIEŚ.

Gaworzów gminy Konarów, pow. Piotrkowskiego był ówczas terenem pożaru olbrzymich rozmiarów. W jed- nym z domów wsi powstał z powodu wadliwego urządzenia komina pożar, który w krótkim czasie objął całą wieś. Warunki atmosferyczne sprzy- jały żywiołowemu rozszerzeniu się ognia, tak, że cała płonąca wieś na- tychmiast utworzyła jedno morze ognia i dymu. W jednej z chat, pogrą- żonych we śnie domowników obudził dopiero łomot walącego się sfitu. Po- wstała tam straszliwa panika. Każdy ratował się, jak mógł. Jedna ze znaj- dujących się tam dziewcząt 18-letnia Janina Stanek, zamiast uciekać z in- nymi, zakryła się instynktownie pier- zyną, wskutek czego znalazła strasz- ną śmierć w ogniu. Zwłoki jej znalez- ione po zlikwidowaniu pożaru zupeł- nie zwęglone. Ogółem spłonęło 32 domy mieszkalne, 35 stodół, 36 obór i 52 szopy. Razem strawił pożar 155 budynków. W ogniu zginęła więk- szość inwentarza żywego i cały ma- talowy martwy. Straty wynoszą około 100.000 zł.

JOSEPH GOLLMB.

Przedruk wzbroniony.

KLINIKA LEKARZY CZARODZIEJÓW

(THE SUBTLE TRAIL).

Przekład autoryzowany z angielskiego.

85

Po przebyciu mostu na Killu uprzytomniła so- bie, że zadanie przedstawiało się trudniej, niż się to jej wydawało. Tędy?... nie, nie tędy! Więc mo- że tędy? Pół godziny jazdy i znów wątpliwości, czy jednak nie powinna była obrąć wręcz przeci- wnego kierunku.

Mięło południe, a Gail jeszcze nie chciała po- słuchać głosu rozsądku. Musiała znaleźć Gałta! Dlaczego? Pytanie to nasuwało jej się uporczywie i przybierało formę oskarżenia, że kłamała przed sobą. Czy goniała za błędnym ogniem, dlatego tyl- ko, że poczynała się do zobowiązania względem Gałta? Takie zobowiązanie mogło być dostateczną przyczyną. Ale czy tylko z obawy o bezpieczeń- stwo Gałta narażała się znów sama na niebezpie- czeństwo?

— Psiakrew! — zaklęła pod nosem. Natrętnie pytania rozpraszały uwagę, którą powinna była zwrócić wyłącznie na problemat drogi. Ogarniał ją coraz większy gniew, a z nim coraz silniejsze przekonanie, że goni wiatr w polu.

Zapadający mrok obudził w niej nagłą troskę o braci Hammersów, którzy od rana nie jedli. Je też mogła o nich zapomnieć! Na skrzyżowaniu trzech dróg, oznaczonych słupami wróciło jej poczucie

rzeczywistości. Ganiała bez wytchnienia przez trzynastą godzinę. Teraz znajdowała się w odleg- łości trzech godzin jazdy od punktu wyjścia. A jak daleko od celu?

Zatrzymała maszynę przed przydrożną oberżą i rzekła do braci tonem nagłego zmiechczenia:

— Wsiądźcie i idźcie się pościć!

Jur wysiadł i otworzył dla niej drzwi. — Nie. Ja poczekam na was w samochodzie.

Nie jestem głodna!

Bracia naradzili się szeptem, poczem Jur rzekł:

— Jeżeli panienska może dłużej pościć, to i my potrafimy poczekać na obiad.

— Nie, mój kochany — odpowiedziała bez hu- moru. — Idźcie coś zjeść. Potem zaraz pojedziemy do domu.

— W takim razie — wtrącił Jerry — panien- ka pozwoli, że nie wstąpimy tutaj na przekąskę. Czy mamy zatelefonować do Heleny, żeby czeka- ła na panienskę z obiadem?

— Owszem, Jerry. Dziękuję wam obu.

Odała kierownicę Jurowi i przesiadła się ociężała na główne siedzenie. Jerry poszedł zatele- fonować.

Wrócił po kilku minutach i otworzył drzwi. Gail siedziała zarzobiona w rogu.

— Panienska, Helena mówi, że jakiś pan Gałt telefonował do panienki kilka razy — zameldował. — Prosił, żeby panienska przyjechała natychmiast do domu dr. Braddisha.

Gail zapadła w stan takiej depresji, że nie odrzuca znowumiała, o co chodziła. Wyprostowała się powoli i rzekła:

ZE SPORTU.

DWA MECZE LIGOWE.

W ub. wtorek, w dniu święta narodowego odbył się tylko dwa spotkania ligowe. We Lwowie Pogoń pokonała Ł. K. S. w stosun- ku 1:0 (1:0). Zwycięstwo Pogoni było w pełni zasłużone. Zawody prowadził p. Słom- czyński z Sosnowca.

Drugie spotkanie odbyło się w Wielkich Hajdukach między Ruchem a Polonią. Ruch grał bardzo słabo, to też poniósł porażkę w stosunku 1:2 (0:1).

VII BIEG NARODOWY.

W ub. wtorek odbył się w Warszawie na wielkim polu lotniskowym VII narodowy bieg na przełaj na trasie wynoszącej 7 km., przy- czym do biegu stanęła rekordowa ilość zawodników, a mianowicie 520.

Bieg ukończył pierwszy Kusociński w cza- sie 22 m. 57 sek., pozostawiając za sobą na- stępnego zawodnika o 500 m. Zwycięzca otrzymał na własność po trzykrotnem zdo- byciu puchar „Stadionu”.

ECHA ZAJĘCIA NA MECZU HAKOACH — SARMACJA.

W ub. tygodniu doniesiliśmy o przykrem zajściu jakie miało miejsce na boisku pił- karskim w Będzinie podczas meczu Sar- macja — Hakoach. W opisie tego zajścia zaszła pewna nieścisłość, a mianowicie, że gracz Sarmacji, Bolesław Cichoń zniewał siedzięgo sędziego, wywołując tem awanturę na boisku, podczas której Kazimierz Cichoń członek T. S. Umia kopnął kilka razy sę- dziego. Jak było do przewidzenia, zaj- ściem tem zajęły się władze podokręgu i zastosowały wobec sprawców awantury su- rowe kary. Bolesław Cichoń gracz Sarmacji ukarany został sześcioletniemu zawie- szeniu za słowną obrazę sędziego, zabra- taną grę i kopnięcie gracza, będącego bez piłki, nieposłuszeństwo wobec sędziego oraz za spowodowanie ekcesów, które doprowa- dziły do przerwania powyższych zawodów; kapitana drużyny Sarmacji, Miecz. Żmijew- skiego, ukarano trzymiesięcznemu zawie- szeniu i usunięciem od sprawowania funkcji kapitana na 12 miesięcy za nieposłuszeństwo względem sędziego, spowodowanie przerwa- nia zawodów i spowodowanie zajść na boi- sku. Gracz S. T. S. Umia Kazimierz Cichoń ukarany został do wzięcia dyskwalifikacja za przyczynienie się do ekcesów i kilka- krotnie kopnięcie sędziego z tyłu.

FUDAŁA ZDOBYWCĄ PUHARU.

W ówczesnym wyścigu kolarskim w Bę- dzinie zwyciężył Fudała C. K. S., który tem samem zdobył puchar im. Sz. Firzenberga, na własność organizacji. Równocześnie z nim przybył do mety Szrankowski z C.K.S.

C. K. S. — ZAGŁĘBIANKA.

Spotkanie pomiędzy powyższymi zespol- mi odbędzie się dzisiaj o godzinie 11 rano na boisku „Zagłębia” w Dąbrowie. O godzi- nie 9 przedmecz rezerw.

Do 80%

3392

ceny niższe na książki powieściowe światowej sławy autorów, dopóki za- pas starczy, w księgarni „POLO- NJA”, Sosnowiec, Hale „Rozwoju”.
Tel. 5-36. Tel. 5-36;

NIEKTORE RZECZY JUZ NA WYCZERPANIU, radzimy pośpieszyć się z zakupem.

DOMYSŁNY.

— Co się z panem dzieje, Janie Szamug- mań? Tak dawno pana nie widziałem!

— A tak, podróżowałem dużo...

— Czy nie można było złożyć apelacji!

— Jerry, powtórz jeszcze raz!

Powtórzył słowo w słowo, a ona powtórzyła w myśl. Nagle zaszła w niej elektryczna zmiana, tak zdumiewająca, że bracia zapanowali z trudem nad zdziwieniem.

— Jur, jedź jak... cholera! — krzyknęła, wy- mieniając adres dr. Braddisha.

Obłączyma maszyna porwała się z miejsca i pomknęła w noc z szybkością, przekraczającą prędkość jazdy i neutralizującą niebezpieczeństwo zatrzymania. Pomimo to Gałt drżała z niecierpli- wości. Gdyby nie znała Jura, domagałaby się, że- by jechał jeszcze prędzej. Przymusowe przystanki w miastach i w miasteczkach, pomimo, że Jur sta- rał się ich unikać, rozprzęgały ją nerwowo do ostateczności. Potem oczekiwanie na prom i przepra- wa przez wodę dopełniły jej tortur.

Widok Manhattanu sprawił jej przejściową ulgę, bo potem nastąpiły zatopy wehikulów, świa- tła sygnalizacyjne i trudności z policją. Myślała, że wogóle nie zajdzie na miejsce.

Wreszcie zajęła. Myśląc, że sam dom po- wie jej, co ją czekało, posłała ku niemu wzrok zda- lek. Ale we wszystkich oknach było ciemno. Zro- biło jej się słabo.

Wysiadła z auta prawie w biegu i skoczyła ku stopniom. Nim jeszcze zdążyła zadzwonić, lto otwo- rzył jej drzwi. Było to takie niespodziewane, że cofnęła się o kilka kroków w tył. Nie pytając o nic, wbiegła szybko do ciemnego hallu. lto zamknęła za nią drzwi i zaświeciwszy latarka elektryczna, spro- wadził ją gdzieś nadół.

D. c. a.

